

Załącznik nr 1

król

królowa

królewna królewicz

paź

dworzanin

błazen

dama dworu

Załącznik nr 2

Opowieść o Królestwie Złotego Tronu – Aszanti.

Autor: Małgorzata Szczęsna (na podstawie informacji zdobytych o Aszanti).

Dawno, dawno temu za górami, za lasami, za pustyniami rozciągała się piękna kraina. Wokół zieleniły się lasy. Gorące słońce oświetlało malownicze pagórki.

To cudowne miejsce ujrzał z niebios **Njame** – twórca światów: nieba, ziemi i podziemia. Szykował on miejsce narodzenia szczególnej duszy, która w przyszłości miała zostać wielkim królem. Bóg Niebios jeszcze raz rozejrzał się po tej krainie i zdecydował się – to jest to miejsce, w którym powstanie potężne królestwo. Dusza była gotowa do swej długiej podróży na Ziemię. Bóg Njame nalał jej do ust trochę wody życia. Teraz mogła już się narodzić...

– Czy poradzi sobie sama na tej trudnej drodze życiowej? – pomyślał – lepiej obdarzę ją opiekunem o niezwykłych zdolnościach.

Wyjął ze złotej kąpieli drugą duszę, nalał jej do ust wody życia i wysłał na Ziemię... W pięknej krainie, wokół zieleni lasów, wśród malowniczych pagórków oświetlanych przez gorące słońce, narodziło się dwóch

chłopców. Jeden miał niezwykle cechy charakteru i uzdolnienia. Posiadał zdolności przywódcze. Był wytrwały, odważny, zdecydowany. Ukochał to cudowne miejsce, w którym się urodził i lud, który je zamieszkiwał. Drugi chłopiec też był niezwykle. Lubił samotność. Często chodził na wzgórza i rozmyślał. Dwaj chłopcy często ze sobą przebywali, dyskutowali. Byli przyjaciółmi.

Minęło wiele lat. Pierwszy chłopiec, został królem. Nazywał się Osei Tutu. Nosił przepiękne stroje kente, pomysłowo zszyte z pasków materiału i upięte na lewym ramieniu. Na jego piersiach wisiał złoty pektorał. Ręce ozdabiał drogocenne bransolety. Ten ciężki strój ważył kilkadziesiąt kilogramów, więc dworzanie podtrzymywali swego władcę. Król zasiadał na wspaniałym tronie. Tradycyjnymi insygniami władzy oprócz tronu były: miecze, parasole, oganiaczki wykonane z końskiego ogona osadzonego na rękojeści oraz złota biżuteria (bransolety, pierścienie). Kiedy król wybierał się na wybrzeże, niesiono go w wygodnej lektyce z baldachimem. Drugi chłopiec został wróżbitą i doradcą króla. Nazywał się Okomfo Anokye.

Pewnego dnia, w pięknym, błyszczącym od złota pałacu król zasiadł w otoczeniu przedstawicieli najznamienitszych rodów Aszanti. Był smutny, gdyż jego podwładnych nękał lud królestwa Denkyira. Z kąta komnaty królowi przyglądał się jego przyjaciel i wróżbita Okomfo Anokye. Nagle zaczął wykonywać dziwne gesty i poruszać szybko wargami, szepcząc tajemnicze słowa. Zbliżył się do króla, podniósł obie ręce do góry. W komnacie ucichło. Nagle zrobiło się bardzo jasno. Z niebios powoli opadał Złoty Tron. Wszyscy usłyszeli dźwięki tam-tamów, z każdą chwilą coraz głośniejsze. Złoty Tron stanął przed królem Osei Tutu. Dźwięki bębnów wydostały się z pałacu i popłynęły z wiatrem przez pagórki, zieloną krainę, daleko, daleko...

– Co to za muzyka? Co ona oznacza? Jest niezwykła!! – wykrzyknęli ludzie z pobliskich królestw.

– Musimy to wyjaśnić!

Królowie, ze swymi dworzanami, udali się w stronę źródła dźwięków tam-tamów. Dotarli do pałacu króla Osei Tutu. Już z daleka ujrzeli niesamowity blask, który otaczał pałac. Ostrożnie i z zaciekawieniem weszli do środka. Ich oczom ukazał się, stojący na środku komnaty Złoty Tron. Był tak niezwykły, że wszyscy padli na kolana. Władcy zaprzysięgli wierność królowi Osei Tutu i postanowili wspólnie walczyć przeciwko wrogom. Tak powstało potężne Królestwo Złotego Tronu – Aszanti.

Ciąg dalszy opowieści

(Przeznaczony dla klas starszych. Młodszym dzieciom nauczyciel może ją opowiedzieć własnymi słowami i zilustrować zdjęciami.)

Złoty Tron stał się symbolem jedności narodu (jego znaczenie przyrównać można do Arki Przymierza). Nie spełniał użytecznych funkcji w naszym rozumieniu tego słowa – był dumą całego narodu, insygnium władcy, pokazywanym tylko przy specjalnych okazjach.

Stolica Królestwa Złotego Tronu nie ustępowała swymi budowlami wielu miastom ówczesnej Europy. Władca kraju, któremu przysługiwał tytuł króla

był otwarty na kontakty z odległymi cywilizacjami. Zatrudniał mułmańskich sekretarzy, którzy potrafili porozumiewać się z kupcami z Północy. Z czasem zaczęli się też pojawiać Europejczycy, którzy szukali złota i kości słoniowej.

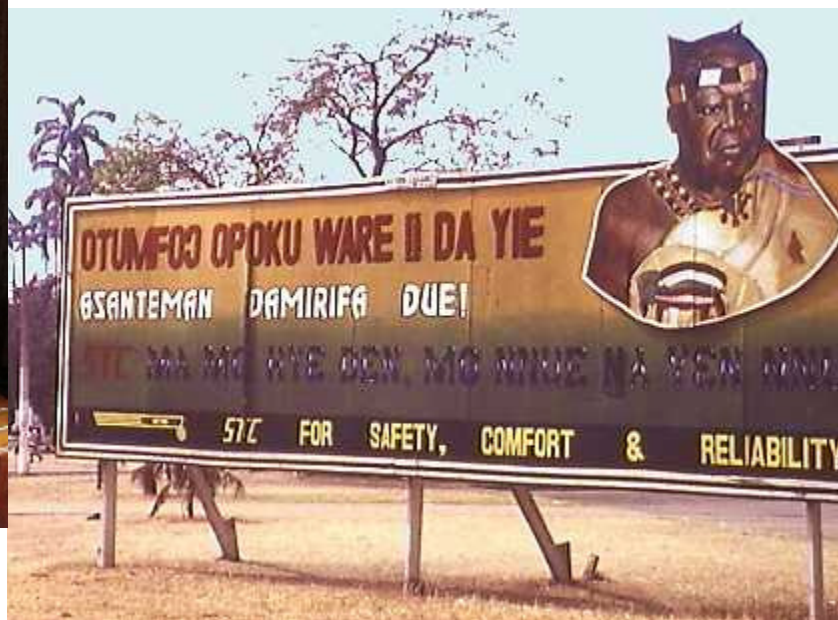
Obecnie w Afryce, na terenie Ghany żyje około 4 milionów Aszantów. Z dumą noszą swoje tradycyjne, powłóczyste szaty kente.

Pałacowe tereny otoczone są wysokim płotem. Sam pałac przypomina okazałą willę. Niedawno król przeniósł się do nowocześniejszego domostwa, a pałacowy budynek pełni funkcje muzeum. Można oglądać tu ozdobne trony, broń, kryształowe kieliszki i zastawę stołową, baldachimy, czarne strzelby królewskiej gwardii, manekiny w bogatych, tradycyjnych strojach, przedstawiające poprzednie pary królewskie. Są tu także królewskie insygnia władzy.

Poprzedni król Aszanti panował 29 lat. Miał 8 żon i 21 dzieci. Pamięć o nim „jest wciąż żywa” – czego dowodzi obecność wielkiego billboardu przed pałacem. Zmarł w 1999 r.

Obecnie lud Aszanti ma nowego, młodego króla o imieniu Nana Osei Tutu II. Królowi przypada dziś w państwie prawie wyłącznie rola

reprezentacyjna. Do jego obowiązków należy między innymi mianowanie wodzów rządzących w poszczególnych wioskach.

Obok pałacu królewskiego największą atrakcją miasta jest wielki bazar, na którym handluje aż 10 tysięcy sprzedawców. Sprzedaje się tu żywność, ubrania, wyroby ze skóry, lekarstwa tradycyjnej medycyny. Fascynują tropikalne owoce i warzywa o nieznanym Europejczykowi nazwach. Kobiety często noszą towary na głowach.

Słomkowe kapelusze z szerokim rondem i kolorowe turbany służą do ochrony przed palącym słońcem.

Ponad tym kolorowym tłumem widać wieże kościoła. Około połowa mieszkańców kraju to chrześcijanie, znacznie więcej niż we wszystkich krajach sąsiednich.

Źródło:

www.kontynenty.net/Africa2000Ghana_Bpl.htm

Załącznik nr 3

Wykonanie stroju i ozdób króla

Wykonanie stroju i ozdób królowej

Wykonanie tronu i stroju osoby noszącej tron

Wykonanie tronu i stroju osoby noszącej tron

**Wykonanie bębna i stroju osoby noszącej
bęben**

**Wykonanie instrumentów perkusyjnych i
stroju tancerza.**

**Wykonanie instrumentów perkusyjnych i
stroju tancerza**

Załącznik nr 4

Królestwo Aszantów to dawna, wysoko rozwinięta cywilizacja jednego z najpotężniejszych ludów afrykańskich na terytorium Ghany. Królestwo Aszantów nazywane jest również „**Królestwem Złotego Tronu**”.

Załącznik nr 5

1. Na jakim kontynencie znajduje się Królestwo Aszanti?
2. Jak wyglądała kraina Aszanti?
3. Gdzie, według wierzeń Aszantów, przebywa człowiek przed narodzeniem?
4. Jakimi cechami odznaczał się chłopiec, który później został królem?
5. Kogo zesał mu do pomocy Bóg Niebios?
6. Jakimi cechami odznaczał się drugi chłopiec, który później został doradcą króla?
7. Co nosił na sobie król Osei Tutu?
8. Jakie były insygnia (symbole) władzy króla?
9. W jaki sposób król przemieszczał się z miejsca na miejsce (np. na wybrzeże)?
10. Co zdarzyło się tego dnia, kiedy do króla przybyli przedstawiciele ważnych rodów?
11. Dlaczego nie można było siadać na Złotym Tronie?

Załącznik nr 6

DENKYEM

„Krokodyl”

Symbol umiejętności przystosowania się.

Krokodyl żyje w wodzie, jednak oddycha powietrzem, pokazując że potrafi się przystosować do różnych warunków.

DWENNIMMEN

„Rogi barana”

Symbol pokory i siły.

NSOROMMA

„Dziecko niebios (lub gwiazd)”

Symbol opiekuńczości.

BI NKA BI

„Nikt nie powinien gryźć drugiego”

Symbol pokoju i harmonii.

AKOMA

„Serce”

Symbol cierpliwości i tolerancji.

DUAFA

„Drewniany grzebień”

Symbolizuje piękno i schludność.

BESE SAKA

„Worek pełen orzechów koli”

Symbol obfitości, potęgi, dostatku, bogactwa.

MPATAPO

„Węzeł pojednania”

Symbol pojednania, zawarcia pokoju i uspokojenia.

NYANSAPO

„Węzeł mądrości”

Symbol mądrości, geniuszu, inteligencji i cierpliwości.

OSRAM NE NSOROMMA

„Księżyc i Gwiazda”

Symbol miłości, wierności, harmonii.